

**UCHWAŁA NR XLVIII/1071/22
RADY MIASTA KATOWICE**

z dnia 26 maja 2022 r.

w sprawie wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach na rozstrzygnięcie nadzorcze Wojewody Śląskiego z dnia 6 maja 2022 roku stwierdzające nieważność uchwały w sprawie przyjęcia „Strategii Rozwiązywania Problemów Społecznych Miasta Katowice na lata 2022-2027”

Na podstawie art. 18 ust. 1 w związku z art. 98 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2022r. poz. 559 z późn. zm.) w związku z art. 3 § 2 pkt 7 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 roku - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2022r. poz. 329 z późn. zm.)

**Rada Miasta Katowice
uchwała:**

§ 1. Wnieść skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach na rozstrzygnięcie nadzorcze Wojewody Śląskiego z dnia 6 maja 2022 roku stwierdzające nieważność uchwały nr XLV/1000/22 Rady Miasta Katowice z dnia 31 marca 2022 roku w sprawie przyjęcia „Strategii Rozwiązywania Problemów Społecznych Miasta Katowice na lata 2022-2027”.

§ 2. Prawne i faktyczne argumenty skargi na rozstrzygnięcie nadzorcze Wojewody Śląskiego zawiera uzasadnienie do niniejszej uchwały.

§ 3. Wykonanie uchwały powierzyć Prezydentowi Miasta Katowice.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady Miasta
Katowice

Maciej Biskupski

Uzasadnienie

W dniu 6 maja 2022 roku do Urzędu Miasta Katowice wpłynęło rozstrzygnięcie nadzorcze Wojewody Śląskiego z dnia 6 maja 2022 roku, nr NPII.4131.1.448.2022 stwierdzające nieważność uchwały nr XLV/1000/22 Rady Miasta Katowice z dnia 31 marca 2022 roku w sprawie przyjęcia „Strategii Rozwiązywania Problemów Społecznych Miasta Katowice na lata 2022-2027”. Uzasadniając stwierdzenie nieważności opisanej wyżej uchwały Wojewoda Śląski wskazał, iż przyjęta przez Radę Miasta Katowice „Strategia Rozwiązywania Problemów Społecznych Miasta Katowice na lata 2022-2027” nie zawiera obligatoryjnej treści zawartej w art. 16b ust. 2 pkt 3 lit. c ustawy o pomocy społecznej tj. nie zawiera ram finansowych przyjętej Strategii, co w jego ocenie stanowi istotne naruszenie prawa skutkujące stwierdzeniem nieważności uchwały. Organ administracji przyjął, iż określone w Strategii ramy finansowe można uznać jedynie za źródła jej finansowania, podczas gdy Strategia winna określać planowaną kwotę środków, która będzie przeznaczona na jej realizację w poszczególnych latach jej finansowania.

Zaskarżone rozstrzygnięcie nadzorcze pozbawione jest uzasadnionych podstaw i nie sposób się z nim zgodzić.

W ocenie skarżącego użyte w art. 16b ust. 2 pkt 3 lit. c słowo „ramy finansowe”, wbrew twierdzeniom organu, wobec braku definicji ustawowej znaczenia tego słowa, nie oznacza obligatoryjnego wyznaczenia przewidywanych wydatków na poszczególne lata Strategii. Strategia jako dokument planistyczny służy do wyznaczania pewnych kierunków działań w zakresie rozwiązywania problemów społecznych gminy. Zgodnie z tak rozumianym znaczeniem funkcji Strategii, określającym ogólne ramy przeznaczenia środków finansowych na realizację poszczególnych działań określonych Strategią. W tym znaczeniu ramy finansowe oznaczają odesłanie ich określenia w budżetach na kolejne lata, które obejmuje Strategia. Tym samym ramy finansowe Strategii są zawarte w sposób ogólny i generalny, natomiast wskazując źródło finansowania konkretyzują się one w uchwale budżetowej na dany rok objęty Strategią. Zaznaczyć należy, że zwrot „ramy finansowe” jest prawnie niedookreślony i można go interpretować zarówno jako wskazanie źródeł finansowania, jak i ściśle nakazujący podanie kwot przeznaczonych na finansowanie Strategii. Przywołana przez organ autorka komentarza do ustawy o pomocy społecznej jedynie proponuje, wobec niedookreślenia pojęcia ram finansowych, aby Strategia zawierała co najmniej prognozowane kwoty maksymalne w każdym roku obowiązywania Strategii. Całkowicie odmienne stanowisko, od zawartego w uzasadnieniu zaskarżonego rozstrzygnięcia nadzorczego zajęły: Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 24 marca 2021 roku (II SA/Go 161/21) i Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gliwicach z dnia 25 listopada 2021 roku (II SA/Gl 939/21). Z uzasadnień przytoczonych wyroków wynika, iż Strategia jest ogólnym dokumentem planistycznym i strategicznym, w którym nie jest możliwe wskazanie konkretnych kwot przeznaczonych w danym roku na realizację Strategii, gdyż konkretne rozdysponowanie środków finansowych następuje na podstawie corocznej uchwały budżetowej. Zdaniem Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gorzowie Wielkopolskim zawarcie delegacji ustawowej przewidzianej w art. 16b ust. 2 pkt 1 do 3 ustawy o pomocy społecznej jest zamierzony i stanowi przykład właściwej legislacji chroniącej system prawa przed nadmierną kazuistyką, zaś kontrola legalności, sprowadzająca się do uzupełnienia treści aktu wydanego przez organ gminy o kwestie, które nie wynikają wprost z przepisów prawa wykraczałyby poza jej granice.

Z kolei cytowany wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach w uzasadnieniu podkreślił, iż delegacja ustawowa zawarta w art. 16b ust. 2 pkt 1 do 3 ustawy o pomocy społecznej jest tak skonstruowana, by to właśnie organ samorządowy, trzymając się schematu ustawowego, dokonał konkretyzacji postanowień Strategii w odniesieniu do realnych potrzeb społecznych występujących na danym obszarze jednostki samorządu terytorialnego. To jaka będzie konkretna treść Strategii w odniesieniu do tych ram, stanowi zadanie własne oraz autonomiczne i tylko organ samorządowy o tym decyduje. Jak słusznie wskazał Sąd, kluczem do osiągnięcia celów Strategii jest jej skuteczność oraz adekwatność do rzeczywistych potrzeb i problemów danej jednostki, a nie formalnie pojmowana legalność, która mogłaby zostać zapewniona przez wpisanie w treści Strategii dowolnych wskaźników, których wielkość lub wartość jest nieweryfikowalna.

W tym stanie rzeczy wniesienie skargi jest uzasadnione.